Spring DI

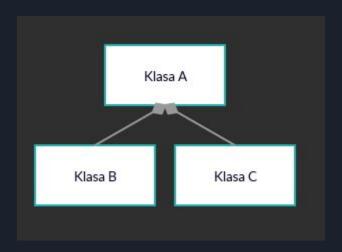
Jarosław Cierpich

Dependency Injection

- Wzorzec projektowy oraz architektury oprogramowania, który polega na usuwaniu bezpośrednich zależności pomiędzy komponentami programu. Zastosowanie tzw. architektury "plug-in".
- Jedna z technik realizujących paradygmat IoC (Inversion of Control)
- Pozwala na łatwe uzyskanie luźnych powiązań (Loose coupling)

Inversion of control (IoC)

Tradycyjne podejście - dependencje są wytwarzane przez obiekt, który je konsumuje

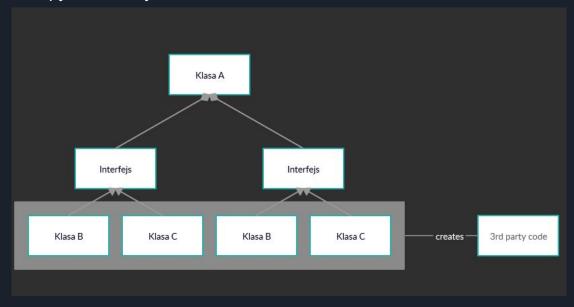
Inversion of control (IoC) Tradycyjne podejście

```
class KlasaA{
   public void doWork(){
      firstDependency.doWork();
      secondDependency.doWork();
   }
   private KlasaB firstDependency = new KlasaB();
   private KlasaC secondDependency = new KlasaC();
}
```

```
class KlasaB{
    public void doWork(){
        System.out.println("Klasa B");
    }
}
class KlasaC{
    public void doWork(){
        System.out.println("Klasa C");
    }
}
```

Inversion of control (IoC) Podejście IoC

Podejście IoC - dependencje są wytwarzane przez zewnętrzny kod, a następnie dostarczane do obiektu który je konsumuje

Inversion of control (IoC) Podejście IoC

```
class KlasaA{
    public KlasaA(KlasaInterface firstDependency, KlasaInterface secondDependency){
        this.firstDependency = firstDependency;
        this.secondDependency = secondDependency;
    public void doWork(){
        firstDependency.doWork();
        secondDependency.doWork();
    private KlasaInterface firstDependency;
    private KlasaInterface secondDependency;
```

```
interface KlasaInterface{
    public void doWork();
class KlasaB implements KlasaInterface{
    public void doWork(){
        System.out.println("Klasa B");
class KlasaC implements KlasaInterface{
    public void doWork(){
        System.out.println("Klasa C");
```

Inversion of Control (IoC) Co zyskujemy

- Odpowiednio zaprojektowany kod wykorzystujący podejście IoC jest znacznie lepiej dostosowany do modyfikacji.
- Testowanie kodu, czy też stosowanie podejścia TDD jest znacznie prostsze.
- Zmiany w kodzie wymagają mniejszej ilości dokonywanych kompilacji.
- Przy poprawnie zastosowanym IoC jesteśmy w stanie modyfikować kod nawet bez kompilacji

Inversion of Control (IoC)

Przykład 1. - HelloWorldIoC

Spring Bean

- Bean jest to koncept powszechnie stosowany w technologii JAVA.
- Według standardu jest to klasa, która:
 - posiada publiczny konstruktor bezargumentowy
 - wszystkie jego atrybuty mają prywatny zakres dostępu
 - o dostęp do atrybutów realizowany jest za pomocą getterów/setterów
- Inaczej jest w przypadku frameworku Spring. Bean jest to klasa/obiekt zarządzany przez kontener Spring IoC. (instancjonowanie, składanie, zarządzanie)

Spring IoC

Przykład 2. - HelloWorldIoCSpring

Rodzaje IoC

Dependency Pull - potrzebne dependencje są pobierane (pull) z rejestru.

```
ApplicationContext applicationContext = new ClassPathXmlApplicationContext( configLocation: "/spring/hello-world.xml");
MessageRenderer renderer = applicationContext.getBean( s: "renderer", MessageRenderer.class);
```

Rodzaje IoC

Contextualized Dependency Lookup - klasa, która wymaga jakiejś zależności implementuje interfejs pozwalający na pobranie tejże zależności z kontenera

```
public class ContextualizedDependencyLookup implements ManagedComponent {
    private Dependency dependency;

    public void performLookup(Container container) {
        this.dependency = (Dependency) container.getDependency("myDependency");
    }

    public String toString() {
        return dependency.toString();
    }
}
```

Rodzaje IoC

Setter Dependency Injection

```
public class SystemErrMessageRenderer implements MessageRenderer {
    private MessageProvider provider;
    @Override
    public void setProvider(MessageProvider provider) {
        this.provider = provider;
    }
    @Override
    public void render() {
        System.err.println("ERROR: " + provider.getMessage());
    }
}
```

Constructor Dependency Injection

```
public KlasaA(KlasaInterface firstDependency, KlasaInterface secondDependency){
    this.firstDependency = firstDependency;
    this.secondDependency = secondDependency;
}

public void doWork(){
    firstDependency.doWork();
    secondDependency.doWork();
}

private KlasaInterface firstDependency;
private KlasaInterface secondDependency;
}
```

BeanFactory

- jest to interfejs definiujący metody, które musi implementować każdy rejestr w SpringFramework. Metody te odpowiadają za zarządzanie komponentami, ich zależnościami oraz ich cyklem życia.
- Informacje do BeanFactory trafiają dzięki wywołaniu odpowiednich metod klas, które implementują interfejs BeanDefinitionReader. Jest wiele implementacji tego interfejsu, np.:
 - xml XmlBeanDefinitionReader
 - o properties Properties Bean Definition Reader

```
DefaultListableBeanFactory factory = new DefaultListableBeanFactory();

XmlBeanDefinitionReader rdr = new XmlBeanDefinitionReader(factory);

rdr.loadBeanDefinitions(new ClassPathResource("spring/xml-bean-factory-config.xml"));

MessageRenderer renderer = (MessageRenderer) factory.getBean( name: "renderer");
```

ApplicationContext

- Jest to interfejs rozszerzający BeanFactory. Pozwala na wczytanie definicji Bean bez potrzeby korzystania z innej klasy
- Oprócz wsparcia dla DI zapewnia również m.in. transakcje, serwis AOP, event handling.

```
ApplicationContext applicationContext = new ClassPathXmlApplicationContext( configlocation: "/spring/hello-world.xml");
MessageRenderer renderer = applicationContext.getBean( s: "renderer", MessageRenderer.class);
```

Konfiguracja Spring DI

- za pomocą pliku xml
- za pomocą kodu Java
- za pomocą adnotacji

Konfiguracja Spring DI za pomocą pliku xml

Przykład 2.

Konfiguracja Spring DI

za pomocą kodu Java

```
public class HelloWorldAnnotation {
    public static void main(String[] args){
       ApplicationContext applicationContext = new AnnotationConfigApplicationContext(HelloWorldConfiguration.class);
        MessageRenderer renderer = applicationContext.getBean( s: "renderer", MessageRenderer.class);
        renderer.render();
@Configuration
class HelloWorldConfiguration {
    @Bean
    public MessageProvider provider() { return new HelloWorldMessageProvider(); }
    @Bean
    public MessageRenderer renderer(){
        MessageRenderer renderer = new SystemOutMessageRenderer();
        renderer.setProvider(provider());
        return renderer;
```

Przykład 3.

Konfiguracja Spring DI

za pomocą adnotacji

```
public class HelloWorldAnnotation {
    public static void main(String[] args){
        ApplicationContext applicationContext = new AnnotationConfigApplicationContext(HelloWorldConfiguration.class);
        MessageRenderer renderer = applicationContext.getBean( s: "renderer", MessageRenderer.class);
        renderer.render();
    }
}

@Configuration
@ComponentScan(basePackages = "examples.example4")
class HelloWorldConfiguration { }
```

Przykład 4.

Konfiguracja Spring DI mieszany

```
public class HelloWorldComponentScan {
    public static void main(String[] args){
        ApplicationContext applicationContext = new AnnotationConfigApplicationContext(HelloWorldConfigurationXml.class);
        MessageRenderer renderer = applicationContext.getBean( s: "renderer", MessageRenderer.class);
        renderer.render();
    }
}

@Configuration
@ImportResource("classpath:spring/hello-world-5.xml")
class HelloWorldConfigurationXml{}
```

Przykład 5.

Konfiguracja Spring DI

• zależności możemy zdefiniować również w konfiguracji xml

```
<bean id="renderer" class="examples.example1_2.SystemErrMessageRenderer" p:provider-ref="provider"/>
```

- możliwa jest inicjalizacja parametrów konstruktora typami prostymi, czy też kolekcjami
 Przykład 6.
- Podobne możliwości zapewniają pozostałe dwa sposoby konfiguracji

Zagnieżdżanie konfiguracji

- Aplikacja może wczytać więcej niż jedną konfigurację.
- Spring pozwala na hierarchizację wczytanych konfiguracji, dzięki czemu łatwiejsze jest zarządzanie dużymi projektami.

Przykład 7

Tryby instancjonowania

- Domyślnie wszystkie Bean zarządzane przez Spring IoC Container są **SINGLETONAMI**
- Tryb instancjonowanie można zmienić definiując konfigurację:

Tryby instancjonowania

- Wspierane tryby instancjonowania:
 - Singleton
 - Prototype przy każdym zapytaniu o Bean będzie tworzona nowa instancja.
 - Request do użytku przy aplikacjach webowych. Instancja jest tworzona dla każdego HTTP
 Request. Po zakończeniu obsługi HTTP Request instancja jest usuwana.
 - Session j.w. tylko, że dla sesji.
 - Global Session portlet-based web applications. Jedna instancja jest współdzielona pomiędzy wiele portletów.
 - Thread jedna instancja dla jednego wątku.
 - Custom można również utworzyć własny tryb instancjonowania.

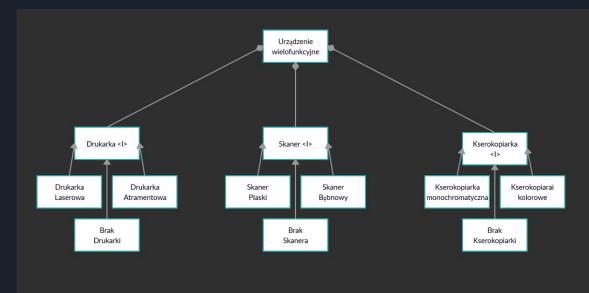
Przykład 8.

Autowire

- Spring wspiera pięć trybów automatycznego wiązania zależności:
 - byName Spring powiąże wszystkie metody, pola, oraz parametry konstruktorów na podstawie nazwy parametru oraz nazw dostępnych Beans
 - byType Spring dokonuje wiązania na podstawie typów, wykorzystuje metody set/get
 - constructor działa podobnie jak w przypadku byType, natomiast wykorzystuje w tym przypadku konstruktor. Jeżeli istnieje kilka konstruktorów wybiera ten, który ma najwięcej parametrów, które można dopasować
 - default Spring automatycznie wybierze tryb byType lub constructor faworyzując ten pierwszy
 - o no automatyczne wiązanie wyłączone. Domyślne dla wszystkich Beans

Zadanie

- Zaimplementować na dwa sposoby: konfiguracja XML oraz Adnotacje
- Każda z klas powinna mieć zaimplementowany toString() tak, aby klasa urządzenia wielofunkcyjnego mogła je wywołać (w celu sprawdzenia poprawnego działania).
- Przykładowy output (nie musi być 1:1):
 MultifunctionDevice{printer=LaserPrinter, scanner=FlatScanner, xero=NoXero}

Dziękuję za uwagę